

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان سازگاری و مطلوبیت پارک های محله ای با استفاده از GIS (مورد نمونه: پارک های محله ای منطقه 2 شهرداری تبریز)

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 5، شماره 15 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شهریور روستایی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

راضیه تیموری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز- مسئول مکاتبه

خلاصه مقاله:

اهمیت فضای سبز در داخل شهرها به حدی است که در بین 5 کاربری مهم شهری از آن یاد می شود. پارک های محله ای از جمله فضاهای سبز شهری می باشند که در جهت روح بخشی به محله های شهری و در نتیجه زندگی مفرح شهری کمک شایانی می نمایند. در این میان سازگاری کاربری ها نسبت به همدیگر و تناسب آنها با یکدیگر در جهت رفاه حال همشهریان و نیز ارائه بیشتر و بهتر خدمات شهری جای بسی تأمل را داراست. در این پژوهش با استفاده از ماتریس سازگاری، و نیز با استفاده از تحلیل های نرم افزار GIS همجواری های پارک های محله ای منطقه 2 شهرداری تبریز مورد بررسی قرار می گیرد، تا ضمن بررسی چگونگی توزیع آن ها در وضع موجود، درجه سازگاری و ناسازگاری و نیز مطلوبیت همجواری های هر کدام از پارک ها مشخص شود. نتایج حاصله نشان دهنده این هست که 36/4 درصد از پارک های محله ای محدوده مورد مطالعه با کاربری همجوار خود کاملاً سازگار می باشند. همچنین در این مقاله سعی شده است تا مطلوبیت همجواری های پارک های محله ای محدوده مورد مطالعه نیز در قالب سه نوع کاربری عمده شهری (مسکونی، آموزشی و معابر اصلی) که سازگاری بیشتری با موضوع مورد مطالعه دارند، مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفته و تناسب پارک های محله ای در رابطه با نزدیکی به این سه کاربری مهم نیز مورد بررسی قرار گیرد. بررسی هانشانگر این مطلب هستند که همجواری پارک های محله ای محدوده مورد مطالعه با کاربری های عمده شهری در حد نسبتاً مطلوب می باشد.

کلمات کلیدی:

سازگاری، مطلوبیت، همجواری، پارک محله ای، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405557>

